

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا، فَإِنَّهُ لَيْسَ
ثَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُؤْخَذَ لِأَخِيهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ
حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَخِيهِ، فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ

Ærede muslimer!

Dagens fredagskhutba handler om menneskets rettigheder (kul hakkı) og den store ansvarlighed i det hinsides.

Enhver skade, der påføres menneskers liv, ejendom, ære, værdighed og personlige rettigheder, hører under kul hakkı – altså brud på andres ret. At tage en andens ejendom uden tilladelse eller at tilegne sig den er kul hakkı. At snyde i handel, at bedrage, er kul hakkı. At skade noget, man har fået i betroet varetægt, at bagtale, at sprede falske rygter, at fornærme, håne eller ydmyge nogen – alt dette er kul hakkı.

Vores Herre siger i den hellige Koran: "Undlad ikke at give folk, hvad der retteligt tilkommer dem. Skab ikke uorden på jorden og spred ikke kaos." (Surat ash-Shu'ara, 183)

Kære brødre

At være opmærksom på kul hakkı – i familien, i trafikken, blandt naboer og på arbejdspladsen – er en forudsætning for sand tro. At plage naboen, handle uretfærdigt på arbejdet eller at sprede bagvaskelser og smædekampanjer på sociale medier er alle moderne former for kul hakkı-overtrædelser.

Profeten Muhammed ﷺ har sagt: "Den, som skylder sin bror noget, må sørge for at gøre det godt igen med det samme. For på dommedag vil hverken guld eller sølv være til nogen nytte. Den, som har begået uret, vil få sine gode gerninger overført til den krænkede part. Hvis hans gode gerninger ikke rækker, vil den andens synder blive lagt over på ham." (Bukhari, Rikak, 6534)

Kære Menighed

Inden den dag oprinder, hvor intet andet kan gavne, bør vi søge forsoning og tilgivelse. Men det er ikke nok blot at sige: "Tilgiv mig." Den anden part skal til fulde være tilfreds og eventuelle skader skal rettes op. Hvis den

forurettede er død eller ikke kan kontaktes, må man med oprigtig anger give almisser eller udføre gode gerninger i deres navn, for at blive løst fra dette ansvar.

Ærede menighed!

Allah den Ophøjede har skabt os fra én og samme far og mor, givet os islam som religion og æret os med sin tilbedelse. Forholdet mellem mennesker bygger på broderskab og tolerance. Men ego, vrede, stolthed og verdslige interesser kan skade dette bånd. Derfor bør vi undgå overdrevne følelser – hverken for megen kærlighed eller for megen had.

Profeten ﷺ spurgte en dag sine sahaba: "Ved I, hvem der står tomhændet på Dommedag?" En af dem svarede: "Det er den, som har mistet sine penge og ejendele."

Men Allahs Sendebud ﷺ sagde: "Den virkelige taber i mit samfund er den, der på Dommedag kommer med bønner, faste og velgørenhed – men som også har fornærmet én, bagtalt en anden, stjålet fra en tredje, udgydt blod, slået nogen. De krænkede får hans gode gerninger. Hvis disse ikke er tilstrækkelige, overføres deres synder til ham – og han ender i Helvede." (Muslim, Birr, 2581)

Kære brødre

Hver eneste person står i et ansvarligt forhold til andres rettigheder. Den, som med magt, rigdom, berømmelse eller indflydelse krænker andres ret, må vide, at verdens goder en dag vil blive en prøvelse for ham.

Allah har meddelt, at Han kan tilgive alle synder undtagen shirk (at sætte noget ved Hans side). Men menneskelige rettigheder – kul hakkı – undtages fra denne tilgivelse. For de kan kun tilgives, hvis den forurettede selv accepterer det.

Jeg vil afslutte min prædiken med følgende vers fra Koranen: "Frygt den dag, hvor I alle vil blive ført tilbage til Allah. Da vil enhver få fuld belønning for sine gerninger, og ingen vil blive uretfærdigt behandlet." (Surat al-Baqara, 281)